

Grunde for dem under denne Sags anden Behandling, at jeg ikke i dette Dilemma skal komme tilbage til dem; jeg vil kun sige, at, dersom de af den ærede Minister som Mangles anseete Ting skulle blive optagne i Loven, saa vilde det være den selsamme Lov; som vi nu have, og saa vilde der ganske vist ikke være nogen Grund til at ophøje Forslaget til Lov; thi der er ingen Grund til at ophøje til Lov, hvad der allerede er Lov. Men de — og jeg troer, de ere Mange —, der have al god Grund til at ønske en anden Lov, der noget mere passer til de sande christelige Begreber og de sande religiøse Anskuelse, end den nu værende gjør, de troer jeg vilde finde, at de Lempelser, man ved dette Lovforslag har søgt at gennemføre i den gjældende Lovgivning, ere saa moderate, som vel tænkes kan. Smidserid skal jeg bede det ærede Thing ved denne Leilighed som ellers at stemme for, hvad det maatte ansee for det Rette, overladende Lovens fremtidige Skæbne til dem, der paa de senere Stadier have at beslutte over den.

Justitsministeren: Ja, jeg skal kun søge at berigtige en Misforstaaelse, som maa antages at have fundet Sted efter den ærede Rigsdagsmands Uttringer. Det, som jeg ved tidligere Leiligheder har sagt at være en ubetydelig Forskjel, det er, hvad enten man i Loven vil omtale Arbejder, som foretages udenfor Husene, eller Arbejder, som vife sig udenfor Husene, og med Hensyn til denne Forskjel har jeg Intet nævnt tidligere laften.

J. A. Hansen: Hvad denne Forskjel angaaer, da har jeg flere Gange havt Leilighed til at bemærke, at den høitærede Minister ikke tidligere, førend dette Lovforslag fremkom, har villet indrømme, at deri var nogen Forskjel. Naar den høitærede Minister enten paa min tidligere Forespørgsel eller paa omtrent 400 Haandværksvendes skriftlige Forespørgsel til ham om en Fortolkning af dette Spørgsmaal havde givet en saadan Fortolkning —, hvilket efter min og Spørgernes Mening ikke var Mere, end man havde kunnet vente af den høitærede Minister —, saa troer jeg ikke, at dette Lovforslag vilde være fremkommet; men den høitærede Minister svarede paa denne Forespørgsel, 4 eller 5 Maaneder

efter at den var gjort, at han ikke vilde indlade sig paa at svare paa Spørgsmaalet. De Bedkommende stode altsaa aldeles prisgivne til den Fortolkning af Loven, som det maatte behage Politiet til forskjellige Tider at give, og det er dette, som har gjort mit Lovforslag absolut fornødent.

Justitsministeren: Det forekommer mig, at de Bemærkninger, som vi nu hørte, ikke kunne gjøre et Lovforslag, angaaende de Forhold, som finde Sted paa Søns og Helligdagene, nødvendigt, men alene et Lovforslag, som forklarer de nævnte Ord. Jeg har ikke dristet mig til at ville udtale nogen bestemt Mening om, hvilket Resultat Domstolene ville komme til med Hensyn til det Udtryk: „Arbejder, som vife sig udenfor Husene“. Jeg gjorde opmærksom paa, at man muligt kunde antage, at disse Ord havde en anden Mening, end om der havde staaet: „Arbejder, som foretages udenfor Husene“.

J. A. Hansen: Jeg skal blot dertil svare, at hverken min Forespørgsel eller de 400 Haandværksvendes gif ud paa Andet end at spørge om, hvilken Ministers Mening var om den rette Forstaaelse deraf; de gif ikke ud paa at spørge om, hvilken Domstolens Mening var.

Justitsministeren: Min Mening er aldeles ikke afgjørende i disse Forhold; thi det er ikke mig, som skal bestemme Straffen for Overtrædelse af Loven.

Da Ingen mere begjærede Ordet, fattedes Lovforslaget (see Anhanget), efter at være oplæst, under Afstemning og vedtoges med 65 Stemmer mod 6.

Det næste Nummer paa Dagsordenen var: Forespørgsel af Rigsdagsmanden for Kjøbenhavns 5te Valgkreds til Justitsministeren.

C. A. F. Christensen: Det vil være saavel den høitærede Justitsminister som det høitærede Thing bekendt, at der her til Rigsdagen er indgivet et Andragende fra en stor Deel Borgere i Kjøbenhavn, hvori man andrager paa, at Rigsdagen vil tage Initiativet